

වචනයක් !

අම්බලන්තොට වී පර්යේෂණ ස්ථානයේ

ඩබ්. ජී. පැන්ටිස් විසින්

1. අතහැර දමා ඔය කම්මැලි ගතිය මගේ රට මගේ ජාතිය යන හැඟුම වැව්වොත් රටේ හැම බිම් අභලක්ම සැන සිය හැකිය අපටත් සැපසතුට	සද සුද මේද බද
2. කන්නට අදින්නට බොන්නට සිටින්නට පුලුවන් රටක් වග පැහැදිලි කරන්නට ගොවිතැන් වලින් ලැබූ දියුණුව කියන්නට නංවමු අපිත් ජයගඩ පිට රටුන්	නට නට නට හට
3. සවසාරවත් හොඳ සම්පත් වලින් මගේ මව් රටේ ඇත මුලු ලොව වන්න දිය ඇලි අගේ කොට එන කඳුවලින් ගොවිතැන් කරන්නට හෙළිකිනි ! මොකද	පිරි සිරි පෙරි බැරි
4. හිඟමත් ලබන කවදත් පිට රටියන් කුස ගිනි නිවන්නට මේ රටේ මිනිසුන් වැඩි අස්වනු ගෙනෙන නව වී නව නිපදන අයුරු අද වික දෙනෙකුයි	නේ නේ පත්තේ දත්තේ
5. බැලුවොත් “ අම්බලන්තොට ” සහ “ බතල පෙත්වයි ” බොබුවල ” නව වී හදන ගන්නොරු, ලබුදුව, කරපිත්වකින් පැහැදිලි කරයි ගොවිකම ගැන නහන	ගොඩ ” වැඩ හැඩ හඩ
6. පෝෂණ කරන්නට “ සිරිලක් ” නැමැති වෙහෙසෙමු අපිත් ජාතික ගතියකින් සව සාරවත් මව් බිමකට ඇලුම් බිත්තර “ වී ” හොඳයි නිපදන “ කදුරු	මල බල කල වෙල ”
7. රට දය සමය ගැන අදහස් සිතට කම්මැලි කම දුර රිඳිතර ගතිය සිහියට නගා මිනිසුන් දුක් විදින අප යා යුතුය “ පැරකුම් ” රජු ගියපු	නැග ලැග වග මග